D·N 10/1 1950

Dreyfus och Buchenwald

För några dagar sedan utfaldes i denna tidning att humaniteten och den sociala medkänslan vuxit inom de ledande kulturländerna under det senaste halvseklet — trots det fruktansvärda inslag av barbari som de totalitära regimernas politik inneburit. Detta framstegsoptimistiska påstående har, säkerligen i anslutning till en bred opinion, sagts vara oriktigt eller tvivelaktigt. Typisk är Handelstidningens erinran: "Man kan också tänka på hur kändligt världssamvetet reagerade för Dreyfus sak. Nu orkar gemene man inte hålla räkning på justitiemordet i Österrepga." Dreyfusaffären framstår här, liksom i många andra jämförelser, som symbol för en kultur inom vilken en ende studium av affären blir det tydligt att denna kamp inte alltid fördes i förvissning om Dreyfus skuld, utan tvärtom hade sin nerv i uppfattningen att företrädaren om Dreyfus skuld borde upprätthållas i Frankrikes intresse. Att Dreyfus var skyldig hörde till de franska sanningarna, skrev Barrès, och han var icke en ensam man, utan snarare representant för landets officiella intellektuella elit; i franska akademin, inom societeten, ställde man sig, liksom så som i kyrkan och i armén, avvisande till dreyfusérdrama agitation främst med denna antiintellektualistiska, nationalistiska motivering — "ändamålet helgar medlen". Dreyfusaffären blev en stor sak, därför att sanningen, till slut segrade, men också därför att den hade så svårt att segra.

Men inom andra länder var man dock enhälligt upprörd, svaras det. Påståendet är inte obestridligt — sannolikt fanns reaktionen huvudsakligen inom de mestadels liberala kretsar som skrev tidningar och böcker och vilka i regel i varje fritt land är de universella idéernas ivrigaste försvarare. Och framför allt måste "världssamvetets" känslighet ses mot bakgrunden av att justitiemordet ägt rum i ett land som personifierade framsteget, att affärens långa och skifterrika utveckling gjorde den till en sensation i ordets mest egentliga mening, att det var lätt att fatta ställning då man såväl inte var engagerad. Massakrerna på tiotusentals oskyldiga armenier vid samma tid väckte, synes det, en mindre påtaglig indignation — dessa massakrer ägde rum i ett avlägset och barbariskt land, utan spännande rättegångar och invecklade problemställningar, och de kunde därför inte framkalla samma intresse och förbittring som det enastående dramat i Frankrike.

De totalitära staternas grymheter bör i det enskilda fallet snarare jämföras med de arg menniska massakrerna än med domen över Dreyfus. I sin totalitet väcker dessa grymheter den starkaste indignation, därpå finns ingen möjlighet att tvivla; de är grunden till det fördömande av nazism och kommunism som härskar i alla fria stater. Men just därför att justitiemorden kommer från vissa regimer vilkas väsen är våld, förtryck och tortyr kan de inte i varje särskilt fall upprörs oss på samma sätt; det kan knappast vara tal om justitiemord, då hela statsverksamheten byggs på orättfärdighet; redan mängden av orättvisor och statsmord måste leda till att indignationen mer riktar sig mot regimen som sådan än mot de skilda utslagen av dess gemenhet. Liksom under ett krig hinner vi inte känna medlidande för varje pinad eller stupad, blott ängest inför det hela. Och till vad skulle protester och böner tjäna; det är ju inte av misstag, utan av ond vilja som man handlar, det man önskar är inte att vinna förståelse, utan att injaga skräck.

En jämförelse mellan förr och nu måste därför ta sikte på de länder, som tillhör den humanitära kulturkretsen. Med detta perspektiv finns inte skäl till pessimistiska slutsatser. Domen över Zacco och Vanzetti väckte säkerligen samma förbittring som domen över Dreyfus; här förelåg också en orättvisa i en västerländsk kulturstat och samma serie av rättegångar, stridiga påståenden, inslag av obederlighet som gjorde Dreyfusaffären till en världsaffär. I dagens Amerika reagerar man långt starkare inför en lynchning än för femtio år sedan — samma skärpta känslighet för orätten och olyckan är uppenbar inom hela den demokratiska humanismens kulturkrets. Det är därför även år 1950 berättigat att betona framsteget i förändringen.

Ärkebiskopen

I sista stund har Svenska Dagbladet kommit underfund med att ärkebiskopsvalet är högst otillfredsställande, eftersom det inte gäller ett ämbete med chefsmyndighet för hela kyrkan, utan bara en biskopspost, låt vara den till rangen främsta. En "ärkebiskop i ordets egentliga mening" borde vara målet för den svenska kristenhetens strävan — frågan "kan inte längre undanskjutas". Så mycket besynnerligare att det högkyrkliga organet har upptäckt detta först då det är för sent. Den här gången kan det nämligen inte bli något av — och förmodligen inte heller någon annan gång. När "kristenheten" i Sverige har rett sig med en biskop primus inter pares alltsedan den förste evangeliske ärkebiskopen efterträdde de katolska biskoparna för drygt fyra hundra år sedan, så gör den det nog också i fortsättningen, alldeles som Finland; där den svenska ordningen har gått i arv. Danskarna och norrmännen har inte ens en kyrklig dignitär med ärkebiskops namn. Man har inte hört talas om att de har last att lägga sig till med någon topporganisation i tysk-katolsk stil.

Andå är de väl ungefär lika intresserade av ekumenisk verksamhet. Att Nathan Söderblom skapade sig en personlig plattform på det området övertygar inte om lämpligheten av att inrätta någon sorts episkopat i hans anda, som om hans egenskaper och hans inflytande kunde överföras genom handpåläggning. Både "riksskyrkliga" och internationella uppgifter går antagligen nu liksom tidigare att förena med ställningen som "herde och själasörjare för ärkestiftets präster". Enligt en gammal protestantisk tradition är det lättare för en biskop att sköta de senare sysslorna om han inte ägnar så mycken tid åt mera utåtvända bestyr, åt kyrkopolitik både på hemmaplan och i utlandet.

Förmodligen är Svenska Dagbladets senaste väckelserop att fatta som ett uttryck för tangkägingar inom vissa överpolitiserade prästerliga kretsar. Deras kontakt med den omgivande verkligheten är dock mycket sprött, om de föreställer sig att regering och folkrepresentation skulle vilja bygga upp någon sorts ämbete över alla de andra inom den kyrkliga hierarkin och utrusta det med befogenheter som går utöver vad som förekommit sedan de kungliga dignitärerna försvann under medeltiden. Högerns mångomfattade "kärva linje" har här ånyo åskådliggjorts i en sällsam kurbits.

PRESSGRANNAR

Medan bevisen om den ryska antisemitismen hopar sig fortsätter kommunisterna att hävda att det endast är i Sovjetunionen som folk av olika ras har samma rättigheter. I teorin motsäller sig också kommunismen varje form av rasfördomar. Men i praktiken kan det inte förekomma någon dubbel lojalitet i en totalitär stat — skillnaden behöver därför inte bli så stor mellan nazismens rasförföljelser och stalinismens kamp mot folktienden, påpekar Expressen (fp):

Enligt ryssarna är sionismen produkten av borgerlig nationalism och därför av ondo i en marxistisk stat, men frågan är om ryssarna själva är i stånd till att skilja på antisionism och antisemitism. När antisionismen i ett land, där pogrommer här till traditionen, får statens officiella stöd, är det sannolikt att landets judar kommer att få lida för att de är judar, oavsett om de är sionister eller ej. Både i Ukraina och i Polen finns det än i dag en primitiv antisemitism, delvis ett arv från den tyska ockupationen. Och myterspridningarna har inte oförtenligt brämmärkt denna tendens, utan i stället decerat Ukrainas judiska befolkning till det illusoriska judiska "paradiset" Birobidjan i Sibirien.

Enligt Joseph Newman — New York Herald Tribunes mångårige Moskvakorrespondent — är republiken Biro-Bidzjan ett sådende exempel på kontrasten mellan kommunistiska prestationer och sådana som kommit till stånd tack vare "borgerlig nationalism". Biro-Bidzjan och det moderna Palestina är av ungefär samma ålder, men en jämförelse mellan vad sionismen åstadkommit i Israel och kommunismens i den judiska sovjetrepubliken förklarar till fullo den entusiasm med vilken Ryssländes judar hälsade grundandet av den judiska staten Israel.

Det ser mörkt ut på samarbetsfronten i Norden. Förhandlingarna om tullunionen har misslyckats, någon debatt om den saken lönar det sig icke inte att inleda förrän samarbetskommitténs betänkande publicerats. I Sverige möter man med förundran den irriterade diskussion som i Norge blossat upp kring förslaget om kraftleveranser till Danmark — ett begränsat samarbetsprojekt av just den art som norrmännen själva rekommenderat. Det ser ut som om även det förslaget skulle stjälpas. Upsala Nya Tidning (fp) beskriver läget:

Danskarna är i stort behov av tillfälliga kraftleveranser, då de är hänvisade till ångcentraler drivna med dyra kol. Norge har gott om outnyttjad vattenkraft — enligt uppgift har endast omkring en sjättedel av landets resurser tagits i anspråk. Nu erbjuder danskarna att med utländskt kapital och egna arbetare utföra anläggningar, som skulle möjliggöra kraftleverans till Danmark, naturligtvis mot betalning till Norge. Det kunde tyckas att norrmännen, som ser miljontals kW rinna ut i havet till ingen nytta, borde finna förslaget acceptabelt. Men nej, nationalismen har rest kam, och de som pläderar för tanken får skäll en hård duns, om de skall driva den igenom. Mentaliteten ute i bjärt kontrast mot den nervositet, varmed Norge gärna mottar och gör anspråk på hjälp från utlandet.

De förmåner som erbjöds från svensk sida i samband med kraftöverföringen var inte att skänka bort. Sverige ville inte ha någon extravinst på affären. Vi har alltså inte spärrat vägen, tvärtom har vi lovat god hjälp.

Närmare 200 interpellationer framställdes under fjolårets riksdag — alldeles för mycket enligt Arbetets (s) åsikt. Hälften eller tredjedelen hade varit bättre:

I varje fall kan man säga att en mycket stor del av den riksdagens interpellationer var fullkomligt onödiga ur allmän politisk synpunkt sett. Några var t. o. m. embart eller i övervägande mån löjliga. Att samtliga var svenska är skillnaden behöver därför inte bli så stor mellan nazismens rasförföljelser och stalinismens kamp mot folktienden, påpekar Expressen (fp):

Enligt ryssarna är sionismen produkten av borgerlig nationalism och därför av ondo i en marxistisk stat, men frågan är om ryssarna själva är i stånd till att skilja på antisionism och antisemitism. När antisionismen i ett land, där pogrommer här till traditionen, får statens officiella stöd, är det sannolikt att landets judar kommer att få lida för att de är judar, oavsett om de är sionister eller ej. Både i Ukraina och i Polen finns det än i dag en primitiv antisemitism, delvis ett arv från den tyska ockupationen. Och myterspridningarna har inte oförtenligt brämmärkt denna tendens, utan i stället decerat Ukrainas judiska befolkning till det illusoriska judiska "paradiset" Biro-Bidzjan i Sibirien.

Enligt Joseph Newman — New York Herald Tribunes mångårige Moskvakorrespondent — är republiken Biro-Bidzjan ett sådende exempel på kontrasten mellan kommunistiska prestationer och sådana som kommit till stånd tack vare "borgerlig nationalism". Biro-Bidzjan och det moderna Palestina är av ungefär samma ålder, men en jämförelse mellan vad sionismen åstadkommit i Israel och kommunismens i den judiska sovjetrepubliken förklarar till fullo den entusiasm med vilken Ryssländes judar hälsade grundandet av den judiska staten Israel.

Det ser mörkt ut på samarbetsfronten i Norden. Förhandlingarna om tullunionen har misslyckats, någon debatt om den saken lönar det sig icke inte att inleda förrän samarbetskommitténs betänkande publicerats. I Sverige möter man med förundran den irriterade diskussion som i Norge blossat upp kring förslaget om kraftleveranser till Danmark — ett begränsat samarbetsprojekt av just den art som norrmännen själva rekommenderat. Det ser ut som om även det förslaget skulle stjälpas. Upsala Nya Tidning (fp) beskriver läget:

Danskarna är i stort behov av tillfälliga kraftleveranser, då de är hänvisade till ångcentraler drivna med dyra kol. Norge har gott om outnyttjad vattenkraft — enligt uppgift har endast omkring en sjättedel av landets resurser tagits i anspråk. Nu erbjuder danskarna att med utländskt kapital och egna arbetare utföra anläggningar, som skulle möjliggöra kraftleverans till Danmark, naturligtvis mot betalning till Norge. Det kunde tyckas att norrmännen, som ser miljontals kW rinna ut i havet till ingen nytta, borde finna förslaget acceptabelt. Men nej, nationalismen har rest kam, och de som pläderar för tanken får skäll en hård duns, om de skall driva den igenom. Mentaliteten ute i bjärt kontrast mot den nervositet, varmed Norge gärna mottar och gör anspråk på hjälp från utlandet.

De förmåner som erbjöds från svensk sida i samband med kraftöverföringen var inte att skänka bort. Sverige ville inte ha någon extravinst på affären. Vi har alltså inte spärrat vägen, tvärtom har vi lovat god hjälp.

Närmare 200 interpellationer framställdes under fjolårets riksdag — alldeles för mycket enligt Arbetets (s) åsikt. Hälften eller tredjedelen hade varit bättre:

I varje fall kan man säga att en mycket stor del av den riksdagens interpellationer var fullkomligt onödiga ur allmän politisk synpunkt sett. Några var t. o. m. embart eller i övervägande mån löjliga. Att samtliga var svenska är tänka ett personligt, ett partipolitiskt eller ett allmänpolitiskt syfte behöver man däremot inte tvivla på.

Riksdagsmännens intresse nådde botteldjupet, I vissa fall fick interpellanten och vederbörande statsråd svära inför en så avfolkad kammare att på sin höjd ett halvt dussin personer utom stenograferna och presidiet var närvarande. Särskilt anmärkningsvärt i detta sammanhang är emellertid att denna välmotiverade anhopning av interpellationer fullkomligt försvann i debatterna, som arbete . . . Vi tvekar inte påstå att interpellationsrätten under de senare åren misbrukats i så hög grad att riksdagen nu allvarligt måste överväga att åstadkomma ett avlastning.

Formen är inte avgörande — "frågor" och "frågedagar" enligt talman Sävström uppslag kan också vara bra —, men en huvudsak är att regeringen inte hindrar folkrepresentationen att få uppfyllt sina uppgifter som den har rätt att begära. Den byråkratiska behandlingen av interpellationerna är inte bara onödigt tyngande för departementen, den är framför allt ogynnsam för riksdagen. Sydsvenska Dagbladet (h) beggas få en utveckling mot större otvungenhet:

Interpellationerna vid fjolårets riksdag gav belägg för, att det politiska trycket förblivit högt och säkerligen kommer att stiga ytterligare, flera gånger inför höstens val. Tiderna förändras — inte som vi — tanke, att interpellationerna anser, skulle kunna begränsas genom införandet av en frågetimme i vecken effekt angående och mera spontan, utan ett förvaltningsmässigt förfarande för att — som interpellationerna kommer säkerligen även i fortsättningen, att utgöra oppositionens främsta medel att känna regeringen på pulsen.

1950 är valår, och detta kommer väl att i ganska stor utsträckning sätta sin prägel på riksdagsarbetet, det ligger också Östergötlands Dagblad (fp). Det är inte längre någon nämnvärd skillnad mellan kommunal- och riksdagsval:

Det tjänar säkerligen inte myc-

"Har inte varit arg i skolan på två år" – tröst för arbetstyngd B-skollärarinna

Arbetshopade men entusiastiska B-skollärinnor på sin första gemensamma konferens, fr. v. fröken Elisabeth Wilén, Torsvik, seminarielärarinnan Stina Hosinsky, Stockholm, och fru Ruth Söderberg från Gärdsmark vid Skellefteå.

Hur arbetsamt och besvärligt det är att vara lärare i en B-skola, där upp till sju klasser på en gång skall ha undervisning, omvittnades i många versioner på den första stora gemensamma konferens för B-skollärarinnor som SF, Sveriges folkskollärarinneförbund, uppsatte på måndagen på Gillet i Stockholm. Från SF:s 63 skolkretsar är lärarinner inbjudna, och de åtta konferensdeltagarna representerar tillsammans 47 procent av alla Sveriges skolbarn.

Så många svenska barn går nämligen i B-skola — något som andelen befolkningen sällan kännes till och reflekterar över, berättade SF:s ordförande, fröken Hanna Wannglird. Av lärarna undervisar över hälften i B-skolor, med de tekniska besvärligheter och psykiska påfrestningar det innebär till att beklaga landstings- och kommunalvalens fortgående politisering. Utvecklingen i den riktningen tycks ej stå att hejda, tvärtom. Landsting och fullmäktige har huvudsakligen arbetsuppgifter av praktiskt och lokalt begränsad karaktär och i första hand borde intresset inriktas på kandidaternas förmåga vid valen. Det politiska var talet är berör icke i vårt land. Atutinorme borde den politiska aktivitetens något kunna tämjas vid kommunalvalen. Men nej! Aldrig har vil de "stora kanonerna" varit så i farten som vid de små stickvalen i hålsjön, och så blir det också i år — mot all rim och reson.

Varför det som hör till vardagslivet i andra folkstyrda stater skall anses så orosenligt här är litet svårt att förstå. Den svenska demokratin kan inte räkna med längre fridlysningsperioder. De som är trötta kan ju dra sig ur striderna, som Domö gjorde.

förflyttning till än sådan bör tas som en beforan.

Är det då bara besvärligt och slitsligt att undervisa i en B-skola? Ingen av konferensens lärarinner ser sig särdeles sur, nödtyst eller splittrad ut . . . Nej, tänk "det är roligt att ha en B-skola, vi skulle inte vilja byta", påstår konferensdeltagarna med tuggummisig entusiasm i rösterna.

— Jag har inte varit arg i skolan på två år, för hemmen är så snälla, och vi har aldrig några disciplinproblem, förklarar fru Söderberg nämnare. Barnen lär sig ta hänsyn till varandra, och tack vare samsideverviningen blir det ingen uppspelmling och ingen överstirrtri, utan de anses tar hand om de små. Det blir ett värdefullt försprång i B-skolbarnens uppfostran. Ni skulle se hur söta de stora, lättta sjundeklassgrabbarna kan vara mot en liten förstaklassjätte som inte får på sig ytterkläder utan hjälp.

Men det skulle inte vara ur vägen om B-skollärarna kompenserades för sin större arbetsbörda på något sätt, tyckte B-skollärarinnan med livligt inlämmande från kollegerna. Till exempel en tids tjänstledighet med bibehållen lön efter ett visst antal år eller också tillgång till stipendier som bland annat göra att man fick rid att resa för en tid och bryta den förfärliga isoleringen, som kan kännas så betungande.

B-skollärare vill rätta efter mall.

Av B-skolkonferensen hoppas man nu få fram nya uppslag för det praktiska arbetet under våra diskussioner om undervisningsmetoderna, berättar fru Stina Hosinsky, en av de fem lärarinnorna i den permanenta B-skolekommitén och föredragshållare på konferensen.

— Bland annat vill vi ha nya idéer till tysta övningar, som kan vara verkligt effektiva när det gäller att lära in kunserna. Uppgifterna bör vara uppställda så att läraren lätt kan överblicka den och jämföra svaren med en mall. Det gäller att hitta arbetssätt som leda bera leder till de bättre prestationer som nya skolreformen kommer att kräva av B-skolerna. Utan som också lättar lärarnas arbetsbörda.

Mareng

Winther begär få protokollet

Enveyén Winther i Prag har enligt UD på måndagen skriftligen av manifolden begärt att få protokollet i rättegången med direktör Holger Hjelm, vilket ännu inte överlämnats.

Utlänningsrekord i Göteborg.

Kriminalpolisens utlänningsavdelning i Göteborg har nu statistiken över främlingsströmmen till Göteborg 1949 färdig. Antalet inregistrerade utlänningar var 100.035 mot 90.068 1948. Fjolårets siffra är den största sedan avfolkningen började 1914. (TT, Göteborg.)

HYLLOR
praktiska
konstruktioner
för kontor
arkiv
bibliotek
laboratorier
privatinredn.
Sparrings
Drömerigatan 5
Tel. 61 52 15—62 04 45 Stockholm 58.
Utställn. i Riddargat. 5. Tel. 61 36 50

Boktryckeri söker Tidskrift

Vi har möjlighet att ägna oss trycknin av vecko- eller månadstidskrift. Eventuellt kan vi även ägna oss viss redigering, korrektur- och revideriarbete, adressering m. m.

Då vi inte är överhopade med arb. ska vi kunna lägna densamma all den omsorg, som är nödvändig för en god service o. ett omsorgsfullt utförande. Moderna ansmne- och ruhinkrifter finnes. Egen maskinsättning. Stora lagringsmöjligheter av papper.

Vi reflekterar dock endast på tidskrift, som är bärkraftig eller vars utgivare är solid och ansvarar ekonomiskt.

Svar omgående till "För framtid — tidskriftsansvar", DN:s Hk, Sthlm.

Försäljningsuppdrag

önskas av representativ försäljare disponerande egen bil (1948 års modell) som bereser hela Mellansverige samt Småland. Reflekterar endast å förstklassig representation. Svar till "God försäljning — Provision", 25 33 00 (Telsvar).

Konfektions-Fabrikanter

Energisk och driftig representant i kapp- och klänningsbranschen söker representation. Sökande är sedan många år väl inarbetad hos samtliga varuhus och specialaffärer i Stockholm, Mellan- och Sydsverige. Svar till "Garanterat gott resultat — 00", Dagens Nyheter, Stureplan.

ÄGG

PRODUCENTER, GROSSISTER och STÖRRE FÖRBRUKARE.
Högvärdigt med överskott och lägre priser är förvärtande.
Planera i god tid, upplagring av ägg.
Säkraste och billigaste lagring är konservering i kalklösning, enligt ny metod.
Råd, upplysningar, planläggning och demonstration kan Ni få mot skälig ersättning av erfaren expert.
Vänd Eder till H. E. Gustafson, Horsegatan 92, Sthlm, T. 403489.
Obs.! Nyhet. Hissmontering vid uppsägning. Egen uppfinning.

VEGETABLE OILS

Offers for export from India of Oils of GROUNDNUT, LINSEED & CASTOR SEED (Correspondence invited in English only)
Contact:
The Victor Oil Co., Ltd.,
(Established 1891)
18 Netaji Subhas Road, Calcutta 1 (India).

LÄDÄMNEN

Trävaruexportör önskar kontakt med lädfabriker för kontinuerliga leveranser under 1950. Med bärgen snarast. Svar till "Gran och furu", Dagens Nyheters Huvudkontor.

Massaved

av gran, 2 à 3 meters längder, levererad vid bilväg eller strand, köpes till gällande dagspris. A-B. TOVARE PAPPERSBRUK, Stihm 15, Skogsinsp. tel. Södertälje 39900, kontor tel. Sthlm 150020.

Fördelaktigt byte:

Önskas: Kontorslägenhet på 2 rum och hall på nedre Norrmalm, alt. 2-3 2 rum m. hall och närkivrum (6 000 kr).
Lämnas: Ett kontorsrum på Birger Jarlsgatan, alt. 4 rum m. arkivrum, 110 m², nyrenov. och ljusa lokaler på nedre Drottningsgatan, Hötorget. Alla förslag beaktas.
Svar till "Lömande — brädskanade", S. Gumaelius Annonsbyrå, Stockholm, f-v-h.

KONTOR VID STUREPLAN

om 10 rum bytes mot ett 30-tal, åtm. någorlunda centralt belägna rum, dock i c k e å Södermalm. Svar till "Nu eller senare — 400", DN, Stureplan.

Lokal 4—500 kvm,

helst Norrmalm, sökes av motorfirma för lager, butik, verkstad och kontor. 300 kvm, centralt hall åtmstar i byte. Svar till "Nu eller senare — 8", Dag. Nyh. Huvudkon tor.

Grafisk Fackman

Reklamman och fototekniker söker anställning som reklamchef eller liknande å större företag, industri eller annonsbyrå. Eventuellt i kombination med skötsel av intern tryckanläggning. Svar till "Helst med bostad B", D. N., Stureplan.

Kemist

Ingenjör — gärna högskoleutbildad — 30—35 år, erhåller anställning. Sökanden bör vara "fabrikaren" — kompetent att sköta den fabrikskonsiga kosmetiska tillverkningen samt kontrollen av råvaror och färdiga produkter. Han skall dessutom kontinuerligt följa engelsk och tysk fackliteratur. Branschkännedom ger företräde. Framtidsplats för rätt person.
Ansökan, som skall innehålla följande uppgifter — meritförteckning i datumföljd, betygsavskrifter, referenser, uppgift om ålder, lönean språk, pensionsfrih. samt tidigaste tillträdesdag — sändes till AB Oxygenol, Lindhagensgatan 122, Stockholm. Företaget SPP-anslutet.
Ansökan per telefon eller besök mottages icke. Ansökan behandlas på begäran konfidentiellt.

Resande - Bijouterier

Representant, helst bosatt i Malmö eller Södra Sverige, väl införd bland juvelerare och större parfymaffärer, erhåller representationer å Södra Sverige för välrenommerad Stockholmsfirma. Fästes bör tillräcklig omkr. 15 d/d. Svar med uppgift om tidigare verksamhet till "S — Förnämlig kollektion — X", Dagens Nyheters M.-k.

CHAUFFÖR

vun vid såväl långtradskörning som stadstrafik önskar omgående anställning. Trafik- och Transportbyrån, Kungsholmsgatan 5, Stockholm, 6, god skolunderbyggnad. Rekommendationer lämnas. Svar till "Omedelbart V. G.", Dagens Nyheter, Stureplan.

SKANDIA FÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAG

Rutinerad försäkringsman

Till innehavare av större sakförsäkringsagentur i Stockholm söker bolaget en man i 30—40-årsåldern.
Sökande som kan visa goda försäljningsresultat även i livförsäkring äger företräde.
Skriftliga svar med referenser torde behäget ställas till SKANDIA-FÖRSÄKRINGAR, Försäljningsavdelningen, Stockholm 2.

FRILUFTSFOLK, *Ohoj!*

Vi, en av Sveriges största koncerner, söka några energiska, ärliga, trevliga personer (manliga eller kvinnliga) med intresse för friluftsliv, som villa tjäna pengar på ett uppdrag av mycket angenäm och nytlig karaktär. Arbetet passar även för friluftsfolk, som önska bedriva sin fritid för uppdraget ifråga.
Svar med referenser och helst med fotografi till "Angenämt uppdrag för friluftsfolk 1950", Dagens Nyheters Huvudkontor, f. v. h.

Känt grossistbolag köper

schaletter, damblusar, damstrumpor, scarves, badbyxor (lastex), barnoverall jämte andra trevliga nyheter för våren passande herr- och dam- och barnekreperingar.

Resande över hela landet.

Svar till "Stadiga leveranser 1950", Dagens Nyheters Huvudkont.

LÄKARE

Dr Hildur Berggren
har återtagit praktiken.
Medl. av Stockholms Läkarförening.

Med. Dr Gunnar Thorsén.
SPEC. KIRURGISKA SJUKDOMAR.
Kommendörsgatan 2. Mottagn. efter överensk. kl. 12—16. Tel. 609590.
Medl. av Stockholms Läkarförening.

Dr Sigge Wikander
hemkommen.
Medl. av Stockholms Läkarförening.

Bor Ni i Bromma och arbetar på Söder?

Vi förfoga 1 Årsta över fullt med. 2-rumslägenhet, stort kök m. matplats, o. önska byta med ungefär motsvarande så nära Bromma flygplats som möjligt. Svar till "Bekvämt resekostnader", 25 77 80 (Vkn.-byt.)

TANDLÄKARE

TANDLÄKARE
Gretel Berger
Stockholmsvägen 40.
Enebyberg. Tel. 38 20 91.

SÖDERTÄLJE KANAL

stänges för trafik söndagen den 22 januari 1950 kl. 22.00.

På grund av nödvändiga reparationsarbeten torde trafiken icke kunna återupptagas förrän omkring den 5 innevarande mars månad.

Södertälje, den 7 januari 1950.
SÖDERTÄLJE KANALVERK.

ABF:s Stockholmsavdelnings sektion i Årsta

inbjuder alla Arstabor till sina kurser o. cirkler. Delarbetskunsts semfaltor 6 måndagskvällar med början den 16 jan. kl. 19.30. Årsta folkskola. Hjälmargatan 16. Avgift kr. 4:— per deltagare.

KONTAKT MED KONSTEN.
Under 6 kvällar vill vi söka kontakt med konsten, Cirkeln börjar tisdagen den 24 jan. Avgift 5:— per deltagare. Årsta folkskola.

Om intresse finnes för Kroki, Porslins-, Oljemålning, Bugdekor, Sömnad, ring då 45 06 33 eller kom till vår expedition, Sjöjungfrugat. 60. Exp. öppen varje kväll mell. 18—20.

Sällskapet till dygdigt och troget tjänstefolks belön.

utdelar belöningar till trotjänare i Stockholm med omgivning. 25 kr:s tjänstetid i samma familj är under senare är utgörd villkor för belöning.
En pension à 90 kr. är ledig för fattig och erkedde person. Lång tjänstetid i samma familj utgör merit.
Ansökningar senast 31 januari till Fröken byråsekreteraren Erik Malm, Birgerjarlsgatan 5, Djursholm 1 (Telefon 50 14 12).

Brobyggnadsentreprenad.

Anbud införderas härmed å byggnads av bron jämte tillfartsvägar vid Marielund å väg 1085 Solvalla-Vaxings kyrka och vid Kolarmora å väg 1114 Flintorp—Petibol—Hargs Vad samt å bro över Långboån O Hjortsberga å väg 502 Vårdinge kyrka—Hjortsberga.
Utförligare annons återfinnes i Tidning för leverantör till Staten den 10 och i Svensk leverantstidning den 11 januari 1950.
VAGFÖRVALTNINGEN 1 STOCKHOLMS LÄN.

—NYHET—

TENEVA

kommer nu med en efterlängtad nyhet. Teneva katalog- och inlaförhylla i ljuga färg med räglasskiva. Till det billiga priset av 12:50 + porto. Som katalogskåpslåre vid vägsparrarat lämpar den sig även utmärkt inom arbetsplatsen, som lämnar av bränslesupplåndamålen.

Fullständigt entreprenadprogram erhållas efter hänvändelse till Regementsintendenten, Rt. 27 25 00 vxar 24.

Chefen för Kungl. Svea Ingenjörkår.

Var noga med signaturen när Ni svarar!

Allt som står inom citationstecken måste tagas med, kv. bokstäver och siffror. Om signaturen är ofullständig eller felaktig, förlorar Ni nämligen att Ert svar ej kan vidarebefordras till annonsören.

Vedentreprenad

För Kungl. Svea Ingenjörkår infordras härmed till tisdagen den 17 januari 1950 skriftliga förseglade anbud å

Sågning, huggning, transport m. m. av vedi samt transport i vissa fall av kol och koks från upplagsplats inom ingenjörkårens inhägnade kasernområde å Brunnsbavik till olika platser inom detsamma enligt anvisningar som lämnas av brännkuppbärsmannen.

Fullständigt entreprenadprogram erhållas efter hänvändelse till Regementsintendenten, Rt. 27 25 00 vxar 24.

Chefen för Kungl. Svea Ingenjörkår.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.